

Tractatvs De Pensionibvs Ecclesiasticis

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, 1671

Cap. XXV. Vtrum consensus Patroni laici sit necessarius ad validitatem pensionis, siue iuspatronatus ex fundatione, vel dotatione competat, siue ex priuilegio. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98356](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98356)

Tract. de Pensionib. Ecclesiast. Cap. XXV. 63

ipsas Partes, non præiudicat Tertio, veluti successor; etiam si confessio facta fuisset in duabus diuersis supplicationibus: probat enim inter Partes ipsas, non quoad Tertium; multoque magis inter

Partes probat, si in eadem supplicatione simultanea expressio facta fuerit; Rota in *Firmana pensionis earam Blanchetto* apud Marches. loco citato, part. 1. §. 1. decis. seu num. 66.

C A P V T XXV.

A R G V M E N T V M.

TRVM consensus Patroni laici sit necessarius ad validitatem pensionis super beneficio impositæ, siue agatur de patronatu quæsito ex fundatione, aut dotatione, siue ex priuilegio. Et quid hac in re seruetur in Gallia. In retentione beneficij patronati promotis ad Episcopatum concessa per Summum Pontificem, Patroni Laici consensum in Gallia non requiri. Variæ sententiæ Doctorum Galliæ super hac quæstione referuntur: & concluditur Patroni consensum requiri, si sit laicus, nisi ius præsentandi ad alium quàm ad Patronum spectet. Quibus modis Patroni consensus in pensione interuenire possit? Quid dicendum de provisionibus in Legatione factis, tam ex stylo Galliæ, quàm de iure, & ex facultatibus Legationis? Vtrum Tutoris consensus, vel usufructuarij sufficiat? Et quibus remediis Patronus laicus hac in re sibi prouidere possit? Agitur etiam de pensione super beneficiis Regiæ nominationis, vel collationis.

S V M M A R I V M.

- 1 Pensio imponi potest super beneficiis patronatis absque consensu Patroni laici.
- 2 Sed tamen in precibus debet fieri expressio iurispatronatus laicalis.
- 3 Papa difficilius approbat pensiones sine consensu Patroni laici reseruatas.
- 4 Patronus in casu inopia debet ali ex fructibus beneficij existentis de illius iurispatronatus.
- 5 Quando alicui competit iurispatronatus ex priuilegio, non est necessarium de eo fieri mentionem in impositione pensionis.
- 6 In Gallia tamen non fit distinctio inter iurispatronatus competens ex dotatione, vel fundatione, & illud quod competit ex priuilegio.
- 7 Sub beneficiis distinetur etur; ut ex eo pensio erigatur in nouum titulum beneficij, requiritur consensus Patroni laici.
- 8 Si pensio esset nimis onerosa Ecclesiæ, Patronus laicus petere potest illius reductionem.
- 9 In beneficiis Galliæ, pensionem sine consensu Patroni laici imponi posse, quidam existimant.
- 10 Si Papa concedat promotis ad Episcopatum, ut pensiones quas obtinet retinere possit, non est ad hoc necessarius Patroni laici consensus.
- 11 Quæ sit differentia inter retentionem pensionis, & illius impositionem.
- 12 Non eadem est ratio consensus adhibendi per Patronum laicum in permutatione, & in pensionis reservatione.
- 13 Explicatur sensus Rebuffi, circa consensum Patroni in pensionibus beneficiorum Galliæ.
- 14 Indistinctè pensionem super beneficiis Regiæ nominationis, aut alijs patronatis, sine consensu Patroni imponi non posse, fuit indicatum.
- 15 Quibus modis Patroni laici consensus in impositione pensionis super beneficio adhiberi possit.
- 16 Post consensum pensioni præstitum Patronus variare non potest.
- 17 Consensus Patroni requiritur in Gallia, etiam si pensio fuisset imposita causa litiis dirimenda.
- 18 In impositione pensionis à pari procedunt consensus Regis, & consensus Patroni laici.

Sanleger. de Pensionib.

- 19 In beneficiis iurispatronatus Ecclesiastici; siue Papa potest in totum ei derogare, ita & pensionem sine Patroni consensu imponere.
- 20 Legatus Auentionensis, aut Vicelegatus derogant iuri patronatus Ecclesiastico in totum; multoque magis pensiones sine consensu Patroni Ecclesiastici imponunt: sed non idem seruari debet in Galliæ Laicali.
- 21 Quid verò extra Galliam, num. 30.
- 21 Tutor pupilli Patroni vtrum consensum prestare possit in Galliæ impositioni pensionis super beneficio patronato.
- 22 Vtrum consensus usufructuarij super impositione pensionis præiudicet proprietario, in Galliæ discipatur.
- 23 Ius patronatus Clericale quod dicatur in hac materia consensus impositioni pensionis.
- 24 Ius præsentandi potest esse apud vnum, & iurispatronatus apud alium.
- 25 Quando ius præsentandi pertinet ad solos Clericos, potest Papa sine consensu Patroni pensionem imponere, quantum iurispatronatus sit Laicale.
- 26 Quæ sit differentia inter consensum pensioni adhibendum per usufructuarium, & per eum qui habet ius præsentandi.
- 27 Potestas Regis maior est autoritate Patronorum Laicorum quando agitur de beneficiis Regiæ nominationis.
- 28 Quæ sit differentia inter beneficia Regiæ nominationis, & Regiæ collationis.
- 29 In beneficiis Hispaniæ non datur pensio super beneficiis Regiæ nominationis, sine consensu Regis, quomodo tunc fiant expeditiones.
- 30 Legatus vtrum possit imponere pensionem sine consensu Patroni Laici? duo casus distinguuntur: primus est, post semel factam collationem; secundus tempore collationis.
- 31 Quando consensus Patroni requiritur super re ipsa provisionis cum reservatione pensionis, intelligitur de consensu in provisione, non autem de consensu in pensione.
- 32 In quo consistat præiudicium Patroni, quando beneficium grauatur pensione.
- 33 Quomodo sibi consulere possit Patronus, ne pensio super

64 Petri Francisc. de Tonduti Sanlegerij

Super beneficio patronato imponatur.

34 Presentatio fieri potest sub conditione qua verificatur in ipso instanti provisionis.

- V**ARIATUR VTRUM pensio possit referuari super beneficio Iurispatronatus Laicalis, absque consensu Patroni? Respondetur affirmatiue: ita Paris. de resignat. lib. 2. q. 4. n. 14. Ricc. in prax. rer. fori Eccles. decis. 201. Seraphin. decis. 1264. Callador. decis. 3. de Iurepatron. Rot. decis. 902. part. 4. diuers. ubi ostenditur ex quibus clausulis Papa censeatur habuisse notitiam iurispatronatus, & nominatim quando illi derogauit quoad provisionem; quia multo magis censetur illi derogasse quoad pensionem: Gig. de pensionib. q. 23. n. 11. & 12. Lotter. lib. 1. q. 35. num. 89. & sic constat malè contrarium dixisse de Graff. decis. lib. 2. c. 50. n. 12.
- 2 Sed tamen in Gratia reservationis pensionis debet fieri mentio Iurispatronatus Laicalis: Gig. in dicto tract. quest. 24. num. 4. Buratt. decis. 343. n. 1. Rot. diuers. decis. 2044. part. 3. lib. 3. non valet, inquit, pensionis reservatio, non quia Papa non potuit sine consensu Patroni, sed quia non intellexit. Ratio est,
- 3 † quia Papa difficilius concedit tales pensiones, quando agitur de beneficiis existentibus de iurepatronatus Laicali: † quandoquidem in casu necessitatis, Patronatus debet ali ex fructibus bonorum dicti Patronatus Laicalis, secundum DD. in cap. nobis, de Iurepatronatus. † Quod procedit quando Iurispatronatus competit ex fundatione, vel dotatione: Garf. de benef. part. 1. cap. 5. n. 361. nam si esset iurispatronatus ex prescriptione, vel ex priuilegio, non esset necesse de eo fieri mentionem in reservatione pensionis factæ autoritate Papæ; Verall. decis. 132. numer. 2. part. 2.
- 6 In Gallia tamen non fit distinctio inter Iurispatronatus ex fundatione; & ex prescriptione, vel priuilegio: ut probaui in quest. benefic. vol. 2. cap. 192. num. 15. & tradit Rebuff. in praxi, in 3. part. Signat. in verbo, necnon Iurispatronatus, num. 24.
- 7 Si tamen pensio concederetur in titulum beneficii perpetui, extrahendo videlicet certam pensionem beneficio patronato, ut ex ea crearetur nouus titulus beneficii perpetui secundum modum superius suo loco expositum, necessarius esset Patroni Laici consensus; quia dismembraretur beneficium, & nouum crearetur, quod fieri non potest in præiudicium Patroni Laici: ex notatis per Abb. in cap. suggestum, column. final. de Iurepatronat. Gig. dicta quest. 23. num. 13. & tradit Couar. practico. quest. 6. 36. num. 10. in principio.
- 8 Similiter si pensio esset nimis onerosa Ecclesiæ, posset Patronus conqueri, & illius cassationem, aut saltem reductionem petere: Gigas, d. quest. 23. num. 12. Chopin. de sacra Politia lib. 3. tit. 2. num. 15. in margine, fol. 419. in fine.
- 9 Et dicta conclusio etiam seruatur in beneficiis Gallia, super quibus potest imponi pensio in casibus consuetis, etiam sine consensu Patroni Laici: Rebuff. in praxi, in 3. part. Signat. in verbo, necnon Iurispatronatus, num. 28. & Probus in addit. ad glossam Pragm. Sanction. tit. de collat. §. cui rei, num. 5. Quia cum Laici ex speciali priuilegio habeant ius præsentandi, subiiciuntur legibus ordinariis, nisi in casibus à iure expressis: & ultra præsentationem, & præsentationis iura, nihil aliud prætereendere possunt; nec illorum priuilegium ad alios casus ultra præsentationem est extendendum. Hoc idem inter Doctores Gallos tenuit Louët. ad reg. ul. de publicand. resignat. num. 280. dicens, quod licet videatur, Papam non posse pen-

siones imponere super huiusmodi beneficiis, cum Iurispatronatus sit in patrimonio Patroni Laici, cuius dispositio non spectat ad Papam, ut dicit Renat. Chopin. de Sac. Politia, lib. 1. tit. 4. n. 13. versio. Idemque iuris, qui ad hoc allegat decis. Bellam. 178. & 181. Nihilominus ex sententia Probi, in dicto §. cui rei, superius citato, in verbo, Iurisdicatio, n. 5. contrarium verius esse censet, ut scilicet pensio absque consensu Patroni Laici per Papam imponi possit super beneficio patronato. † Et in fundamentum adducit ea, quæ multis rationibus confirmat Cosm. Guymier in pragmat. Sanction. in §. item insuper, in verbo, dissonantia, sub tit. de collationib. num. 12. versio. ubi tenet quod dispensatio: dicens, quod licet beneficia promoti ad Episcopatum vacant, nisi Papa concesserit illi facultatem eadem beneficia retinendi, tamen eandem retinendi facultatem concedere potest etiam quoad beneficia existentia de iurepatronatus Laicorum, Patronis ipsius non requisitis; immò & illis inuitis & contradicentibus, iuxta decis. Rotæ 331. in nouis, alias 21. de præbendis.

Sed ut verum fatear, ista ratio Louëtij non concludit in questione proposta, cum casus illius decisionis sit omnino diuersus. Primo, quia ibi agitur de possessore beneficii, qui habet ius formatum & radicatum aduersus Patronum, qui licet habeat ius præsentandi, non tamen habet illius exercitium, donec vacatio fuerit subsecuta: cap. illud, de iurepatronat. & cap. ultimo, de concess. præbend. & ibi DD. Viuian. in tract. de Iurepatronat. lib. 5. cap. 5. num. 2. In casu autem proposito agitur de Patrono habente ius radicatum ad impediendum grauenam beneficii de nouo imponendum. Secundo, quia in casu illius decisionis nullum nouum grauenam infertur beneficio, nec mutatur persona, in quam semel iam Patronus consensit. Tercio, quia casus illius decisionis continet dumtaxat prorogationem, non nouam concessionem, aut nouum onus beneficii: quod secus est in casu questionis propositæ. Et facit à simili, quod si Papa in rescripto pensionis apposuerit dilationem, intra quam Pensionarius aliquid facere debeat, potest Papa prorogare illam dilationem sine nouo consensu ipsius Titularis, ut apud Poteum decis. 69. lib. 2.

Aduertendo etiam, quod decisiones Bellameræ per Louët. allegatæ, loquuntur in casu diuerso; nempe de permutatione beneficiorum: & tractant de questione illa, vtrum in permutatione debeat intervenire consensus Patroni, qui non est casus noster; & de eo videri possunt quæ nos diximus in nostris quest. beneficiis lib. part. 2. cap. 4. §. 8. num. 19.

Notandum quoque est quod licet Author quidam Gallus, pro comprobatione suæ opinionis, quod in Gallia consensus Patroni Laici requiratur, in praxi sua iuris Canonici, gallico idiomate conscripta; lib. 3. cap. 39. des pensions, fol. 741. versio. Quinto, secunda editionis: allegat Rebuff. in claus. derogationis iurispatronatus, num. 36. qui locus, ni fallor, est in tertia parte Signature, num. 36. & est apud me fol. 127. & num. 28. & 48. tamen dicto n. 36. non loquitur de consensu Patroni in pensione: in dictis verò num. 28. & 48. sic loquitur: Undecimò poterit Papa sine etiam consensu Patronum Laicorum imponere pensionem, quia plenaria beneficiorum dispositio ad illum pertinet, ex cap. 2. de præbend. quod eodem modo repetit d. num. 48.

Tandem pro maiori huius difficultatis quoad beneficia Gallia elucidatione recurrit ad Forget. in tract. de pensionib. Fabric. Bleyenianum in tract. de beneficiis, D. Febwerum in tractatu de Abusu. Forgetus autem

Tract. de Pensionib. Ecclesiast. Cap. XXV. 65

autem in tractat. de pensionib. num. 5. dicitur quod licet Summi Pontificis maxima sit in beneficialibus autoritas; tamen in Gallia sicut in Archiepiscopatibus, Episcopatibus, & aliis Dignitatibus, quæ sunt de Nominatione Regia, Summus Pontifex non assignat pensiones sine consensu Regis, ita & eadem ratione super minoribus beneficiis, quæ sunt de præsentatione Dominorum inferiorum temporalium, idem observatur: & ad hoc allegat Rebuff. superius citatum num. 36. quod tamen clarius dicit dicto num. 28. & 48. & ita per Viros sui sæculi Doctos notari testatur; dicens hanc esse vulgi Legem & Axioma generale in Gallia: quia per talem pensionum impositionem diminuitur, & quodammodo refecatur ius competens Patrono sæculari.

- 15 Patroni verò consensum variis modis interuenire posse asserit: *Primo*, quando interponitur in ipsa conuentione, & tractatu facto inter resignantem & resignatarium. *Secundo*, si in actu per eum facto nominationis & præsentationis factæ purè, & sine vlla pensionis reservatione; ipse tamen Patronus pensionem ad libitum resignantis reservari consenseri. *Tertio*, quando Patronus ante expeditionem provisionem facit instrumentum declaratorium suæ voluntatis. *Quarto*, si post perfectam expeditionem ipse ratificat pensionis reservationem, & illi consentit; & quo consensu præstito, Patronus variare non potest, aut ab illo recedere. & Quod dicit amplandum esse, ut procedat in Gallia, etiam si pensio fuisset imposita causâ litis dirimendæ.

- 16 Item Fabric. Bleybian. sub tit. de pensionib. num. 38. fol. 28. & ibi Gloss. sub littera y, manifestè tuetur hanc sententiam ut pensio nullo modo possit imponi in Gallia super beneficio; quando Patronus Laicus illi contradicit; eodem modo quo si ageretur de beneficiis Regiæ nominationis: allegans arrestum Parisiense sub die 29. Iunii ann. 1569. quod desumpsit ex Caronda in suis observationib. verbo, Pension, circa finem, fol. 774.

- Eadem ratione D. Feburet. in dicto tract. de Abusu, cap. 4. num. 20. lib. 2. dicit, in Gallia non posse imponi pensionem sine consensu Patroni Laici, & quod talis pensio esset abusiva, quia fieret in præiudicium Tertij, cuius iuribus Summus Pontifex derogare non intendit: & sed in dependentibus à iurisdictione Ecclesiastica, sicut potest Summus Pontifex derogare in totum iuri præsentandi, ita & multo magis fructus beneficii pensionis onere gravare; cui enim licet quod est plus, licet etiam quod est minus.

- 20 Vnde etiam inferitur, quod sicut Legatus Avenionensis potest derogare iurisdictioni Ecclesiastico, ex facultatibus; ita super beneficiis ab eo dependentibus pensiones imponere: non autem super Laicali patronatu, & beneficiis ab eo dependentibus, cum hoc non habeat in suis facultatibus, nec unquam iurisdictionis Laicali derogare possit in totum, nec in parte: nihilominus potest Summus Pontifex; & tales derogationes & pensionum reservationes contra voluntatem Patronorum Laicorum, nullæ & abusivæ declararentur in Gallia, si in Legatione fierent; ex supra deductis. Quid autem dicendum sit in beneficiis extra Galliam sitis? dicemus in fine huius Capituli.

- 21 Sed idem Forget. querit utrum ad hanc consensum præstationem sufficiat Tutor, qui bonorum pupilli administrationem habet; & concludit loco citato, num. 10. talem consensum sufficere, dummodo pensio sit in summa non excessiva, & cum aliqua

iusta causa: argumento deducto à maiori, ad minus; nempe quod si possit præsentare, multo magis pensionis reservationi consentire. & De usufructuario non idem iudicandum existimat; immò longè diversam esse rationem: quamvis enim usufructuarius præsentare possit ad beneficium, non propterea sequitur quod pensionis impositio ab eius voluntate dependeat: siquidem præsentatio ad beneficium vacans, est actus necessarius; quia retardatio provisionis beneficialis, aut incommodum Ecclesiæ, aut scandalum produceret: scandalum quidem, quia diuinus cultus deficeret; damnum verò & incommodum, quia in præiudicium proprietarii ius conferendi ad Episcopum, aliòve Collatores deuolueretur: è contra verò, constitutio pensionis est actus merè voluntarius, ex quo nullum commodum consequitur usufructuarius, & tamen conditio veri Patroni & proprietarii deterior efficitur. Dicit præterea ibidem Forget. dicto num. 10. & post eum Bleybian. loco superius citato, quod ea quæ de necessario Patronorum in pensionis constitutione consensu dicta sunt, debent intelligi de Patronis Laicis, ut supra dictum fuit; & videlicet ut ius patronatus in hac materia censeatur Clericale, quod à Clericis dependet, etiam si aliquando à Laicis prouenerit: immò & ad Clericos ius solum præsentandi pertineat, remanente apud Laicos, vel apud Regem iure patronatus (sunt enim diuersa, & ius patronatus, & ius præsentandi: & potest unus habere ius præsentandi, & alius ius patronatus: Roch. de Curte de Iurisdictione in verbo, competens, quest. 25. num. 57. & sequentibus, Lambertin. lib. 1. quest. 12. artic. 8. num. 1. & per totum: Gonzal. ad regul. 8. gloss. 45. §. 2. num. 27. & 28. & gloss. 18. num. 90. & sequentibus. & Nihilominus potest Summus Pontifex absque illorum consensu pensiones imponere, quamvis beneficia dependant à Patrono Laico ratione iuris præsentandi, quod competit Ecclesiæ; quod est notandum: & quia aliud est in eo, qui habet ius præsentandi reuocabile, & tempore perituum, qualis est usufructuarius: si enim perempto usufructu per obitum usufructuarij, aut alio modo pensio subsisteret, eueniente casu vacationis, proprietarius præsentaret in beneficio onere pensionis grauato, cum pensio autoritate Papæ imposita ad successores beneficii transeat, & sic ius proprietarij diminutum remaneret.

Circa tamen id quod dicunt de Tutore, considerandum est, quod Tutor non potest præsentare sine pupillo, & præsentatus à Tutore præfertur præsentato à pupillo, si pupillus sit infans; ut probat Guttier. in tract. de Tutel. part. 3. cap. 19. num. 7. sed præsentatio pupilli maioris septennio præualeat: immò hoc casu ipse pupillus solus præsentare potest: Viuian. de Iurisdictione lib. 5. cap. 2. num. 49. & lib. eodem, cap. 3. num. 17.

Videmus igitur in beneficiis Galliæ, ex Curia arrestis non admitti pensiones absque Patroni Laici consensu reservatas. Multo que magis hoc procedere in beneficiis de Regia nominatione existentibus; & in quibus hoc speciale est, & Gallicis moribus inualuit, ut Rex Christianissimus plus iuris habeat in illis beneficiis, quam ceteri Patroni Laici, in quibus nihil geritur inconsulto Rege, & minus eo refragante: omnes enim beneficiorum Consistorialium, aliorumque à Regia nominatione dependentium materiæ, per Regis Legatum Protectori Cardinali dantur, & in Curia Romana pertractantur.

Dixi de beneficiis Consistorialibus, aliisque à Regia nominatione dependentibus: nam si ageretur

66 Petri Francisc. de Tonduti Sanlegerij

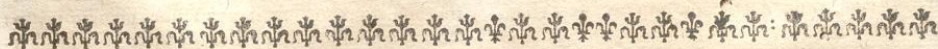
tur de beneficiis Regiæ collationis, maiorem Regi, Gallia Tribunalia potestatem concedunt; vt non solum super illis pensiones constituat, sed etiam vnionibus authoritatem præstet, resignationes conditionales & in fauorem admittat, nec quadrimestris spatij ad præsentandum Laicis Patronis concessi legibus supponatur, nullisque Cancellariæ regulis subiiciatur. Si autem pensio imponeretur cum cognitione causæ authoritate Episcopi, vel alterius Collatoris ordinarij, verius videtur quod consensus Patroni interuenire debeat: iuxta opinionem relata per Garl. *part. 1. cap. 5. num. 358.* maxime in Gallia ex Rebuff. *in praxi, in 3. part. Signat. num. 29.* & 48. vbi se restringit ad reservationes pensionum Summi Pontificis authoritate factas, & ferè omnes pensionum reservationes indigent ex generali consuetudine Apostolicæ Sedis authoritate; multo igitur magis, si aliqua ratione admixtum sit interesse Patroni Laici. Cautius igitur erit hoc casu recurrere ad Sedem Apostolicam.

29 Sed & Reges Hispaniæ non admittunt constitutionem in iis quæ ad Regium Iuspatronatus pertinent, nisi ipsius Regis consensus accesserit; teste Conarr. *disto cap. 36. practic. quæst. num. 20. vers. secundum est obseruandum*: & notorium est in beneficiis Consistorialibus solere reservari magnas pensiones, in quibus Reges Hispaniæ personis sibi beneuolis gratificari possint; in quibus Cardinalis qui sedulam Consistorialem præsentat, apponit illam clausulam, *Supplicatur pro expeditione cum reservatione pensionis annua in fauorem nominandæ personæ*: vt dicit Paris. *de resignat. lib. 6. quæst. 2. num. 39.*

30 Sed quæres vtrum quæ dicta sunt de potestate Legati circa pensionis reservationem super beneficiis in Gallia sitis, locum habeant extra Galliam, & in regionibus Summo Pontifici subiectis: & casum proponit Gamb. *de potest. Legati, num. 90.* duobus modis: Primò, si agatur de imponenda pensione absque noua prouisione beneficij, vt quia velit de consensu Rectoris assignare pensionem Clerico indigenti absque consensu Patroni Laici; & hoc casu dicit se dubitare: quia qui Summo Pontifice inferior est, pensionem sine causa imponere non potest: tamen existente iusta causa, pensio absque Patroni consensu imponi potest: sed de causa non creditur assertioni Legati, sed de ea aliunde constare debet; vt superius de Episcopo pensionem seruante diximus, *cap. 1. num. 19.* † Vnde infert quod si ex tenore rescripti re-

quiratur consensus medietatis Patronorum, hoc intelligitur de consensu in prouisione, non autem quod medietatis consensus requiratur quoad pensionem: quod etiam decum est apud Seraphin. *decis. 1264.* & clata apud Ricc. *in prax. fori Eccles. decis. 201.* & allegata apud Viuian. *de iurepatronat. lib. 13. cap. 9. num. 22.*

Secundò quando Legatus prouidet de beneficio, & Patronus consensit, sed cum ignoret pensionis reservationem in prouisione adiectam, non præstat aliquem consensum pensionis reservationi: & hoc casu dicit pensionem esse validam: quia non agitur de præiudicio Patroni, sed ipsius Rectoris, cuius sunt fructus, & per consequens Episcopus disponit in casibus, in quibus non fit præiudicium Patrono; Abb. *in cap. suggestum, de iurepatronat.* cum aliis allegatis per Gambar. *loco citato, num. 95.* † Quanquam hæc ratio non videatur subsistere, quia præiudicium Patroni in hoc inter cætera consistit, quod si Legatus qui Sedis Apostolicæ vires fungitur, pensionem imponat super beneficio patronato, casu eueniente mortis prouisi, pensio transit ad successores in beneficio: vnde si adueniente vacatione Patronus præsentat, præsentatio fiet de beneficio diminuto per pensionem super eo impositam, & ius Patroni erit de beneficio minoris redditus. Ideo si talis reservatio sine Patroni consensu fiat in Legatione, maturius cogitandum relinquo. † Consulere tamen sibi debet Patronus dum præsentat, vt certus sit, præsentatum nullius pensionis grauamini consensum præstiturum, quia præsentatio fieri potest etiam sub conditione dubia & incerta, quando agitur de conditione quæ purificari debeat, & clara fieri intra tempus datum ad præsentandum: vt probat Viuian. *de iurepatronat. lib. 8. cap. 6. num. 24.* † Immo sufficit 34 quod purificatio conditionis remissa sit in potestate habentis instituere, quia per institutionem factam per eum, qui conferendi potestatem habet, statim purificatur conditio; vt bene explicat Lambertin. *de iurepatr. part. 2. lib. 2. quæst. 3. princip. artic. 9. num. 3. fol. 154. verso*; per text. in Clement. *plures, de iurepatronatus, §. finali.* Sed tamen illa cautela non potest impedire quin prouisus post institutionem possit consentire impositioni pensionis super eodem beneficio, & seruatis seruandis, Summus Pontifex illam imponere; quia tunc cessat ratio superius adducta ex purificatione conditionis contingente tempore institutionis.

C A P V T XXVI.

A R G V M E N T V M.

E duplici confidentiâ in pensionibus, videlicet de licita & illicita. Vtrum confidentia interueniens in translatione pensionis subiaceat poenis per Pontificias constitutiones contra confidentarios introductis. De confidentia in resignatione beneficij cum reservatione pensionis, vel fructuum, aut partis illorum, siue fauore resignantis, siue ad vtilitatem Tertij; Vtrum poenis dictarum constitutionum indistinctè subiaceat. De pensione imposita ex resignatione simulata, aut ex impetratione illius qui habuit Tertium qui se supponeret pro eo examini. De confidentia licita, quando imponitur pensio cum authoritate Papæ ad vtilitatem vnus, sub nomine tamen alterius confidentis, & enumerantur casus in quibus ius & titulus pensionis pertinet ad Fiduciarium, vel ad eum cuius contemplatione datur pensio; & circa hoc fiduciarie pensionis genus varix quæstiones resoluuntur.